

משה לידתו ודמותו של גואל

שמות ב

א וַיִּלְדֹּף אִישׁ מִבֵּית לְוִי וַיִּקַּח אֶת בֵּת לְוִי. ב וַתַּהַר הָאִשָּׁה וַתֵּלֶד בֶּן וַתֵּרָא אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֶהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים... י וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַתִּבְאֶהוּ לְבַת פְּרַעֲה וַיְהִי לָהּ לְבֵן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה וַתֹּאמֶר כִּי מִן הַמַּיִם מָשִׁיתֶהוּ.

יא וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם וַיִּגְדַּל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא אֶל אָחִיו וַיֵּרָא בְּסַבְּלֹתָם וַיֵּרָא אִישׁ מִצְרִי מִכָּה אִישׁ עִבְרִי מֵאָחִיו. יב וַיִּפֹּן כָּה וְכֹה וַיֵּרָא כִּי אִין אִישׁ וַיִּדֹּף אֶת הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֶהוּ בַּחֹל. יג וַיֵּצֵא בַּיּוֹם הַשְּׁנִי וְהָיָה שְׁנֵי אַנְשִׁים עִבְרִים נָצִים וַיֹּאמֶר לָרָשָׁע לָמָּה תִּכָּה רַעְדִּי. יד וַיֹּאמֶר מִי שָׁמַדְ לְאִישׁ שֶׁר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הֲלִקְרַגְנִי אַתָּה אָמַר כִּפְאֲשֶׁר הִרְגַּתְּ אֶת הַמִּצְרִי וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אָכֵן נֹדַע הַדָּבָר. טו וַיִּשְׁמַע פְּרַעֲה אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּבְקֹשׁ לְהַרְגוֹ אֶת מֹשֶׁה וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פְרַעֲה וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ מִדְיָן וַיֵּשֶׁב עַל הַבְּאֵר. טז וּלְכַהֵן מִדְיָן שֶׁבַע בָּנוֹת וַתִּבְאֶנָּה וַתִּדְּלָנָה וַתִּמְלַאנָּה אֶת הַרְהָטִים לְהַשְׁקוֹת צֹאן אַבְיָהוּן. יז וַיָּבֹאוּ הָרְעִים וַיִּגְרְשׁוּם וַיָּקָם מֹשֶׁה וַיּוֹשַׁעַן וַיִּשְׁקֶן אֶת צֹאנָם...

כג וַיְהִי בַּיָּמִים הָרַבִּים הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעַקוּ וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבֹדָה. כד וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב. כה וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּדַּע אֱלֹהִים.

ספר הזוהר, חלק ב, יא ע"ב (תרגום מארמית)

'וילך איש' – זה עמרם. 'ויקח את בת לוי' – זו יוכבד. ובת קול ירדה ואמרה לו להזדווג בה, כי קרב מועד גאולת ישראל על ידי הבן שיולד מהם. והקדוש ברוך הוא סייע בזה, שלמדנו: השכינה שרתה על מיטתם. והרצון שלהם היה בדבקות אחת בשכינה, ועל כן לא סרה השכינה מאותו בן שהולידו, שכתוב: 'והתקדשתם והייתם קדושים' – אדם שמקדש את עצמו מלמטה הקדוש ברוך הוא מקדש אותו מלמעלה, וכשם שהרצון שלהם היה בדבקות השכינה, כך דבקה השכינה באותו דבר עצמו שעשו. אמר ר' יצחק: אשריהם הצדיקים שהרצון שלהם בדבקות בקדוש ברוך הוא תמיד, וכשם שהם דבקים בו תמיד כך גם הוא דבק בהם ולא עוזב אותם לעולם. אוי להם לרשעים שרצונם ודבקותם מתרחקת ממנו, ולא די שהיא מתרחקת ממנו, אלא שהם דבקים ב'סטרא אחרא'. בוא וראה: עמרם שדבק בו בקדוש ברוך הוא יצא ממנו משה, שהקדוש ברוך לא סר ממנו לעולמים והשכינה דבקה בו תמיד. אשרי חלקו.

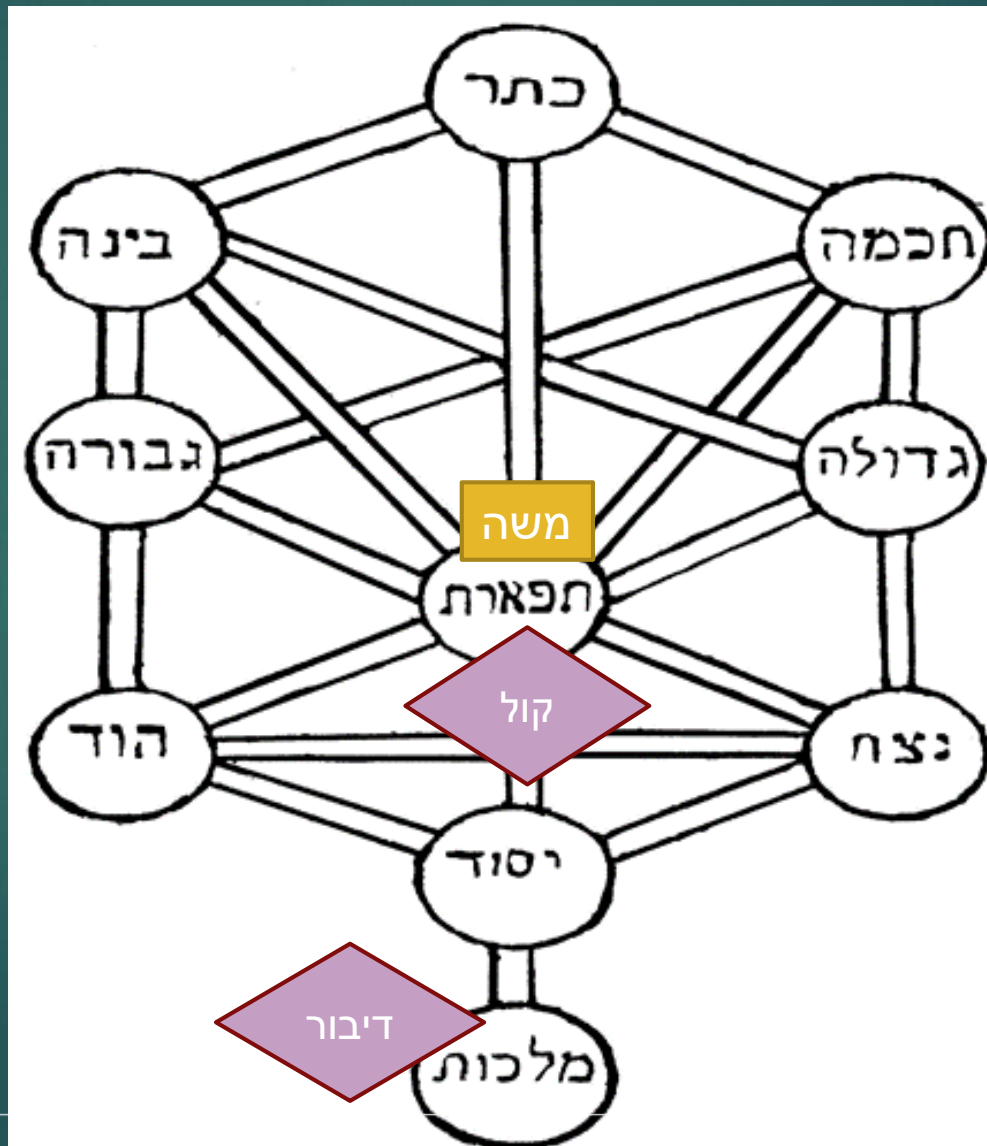
שמות ו

י וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: יֵאָדָּבֵר אֶל־פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַיִּשְׁלַח
אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ: יב וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה לְפָנָי יְהוָה לֵאמֹר הֲוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לֹא־שָׁמְעוּ
אֵלַי וְאִידָּךְ יִשְׁמַעֲנִי פְרַעֲהַ וְאֲנִי עַרְל שְׂפָתַיִם:

ספר הזוהר, חלק ב, כה ע"ב (תרגום מארמית)

יהן בני ישראל לא שמעו אלי, ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתים – סוד הוא, משה - קול, והדיבור שהוא המילה שלו היה בגלות, והיה הוא אטום לפרש מילים, ועל כן אמר 'ואיך ישמעני פרעה', בעוד שהמילה שלי היא בגלותה, שהרי אין לי מילה, הרי אני קול ללא מילה שהיא בגלות... בוא וראה, כל זמן שהדיבור היה בגלות הקול הסתלק ממנו והמילה הייתה אטומה בלי קול, כאשר בא משה – בא קול, ומשה היה קול ללא מילה, בגלל שהיא בגלות, וכל זמן שהדיבור היה בגלות משה הלך קול בלא דיבור, וכך היה עד ש[בני ישראל] קרבו להר סיני וניתנה התורה. באותו זמן התחבר הקול לדיבור, ואז דברה המילה, שכתוב 'וידבר אלוהים את כל הדברים האלה'. ואז משה היה שלם עם מילה כראוי – קול ומילה כאחד בשלמות... כיוון שיצא מן הגלות והתחברו קול ודיבור כאחד בסיני, נשלם משה והבריא, ונמצאו אז קול ודיבור כאחד בשלמות.

מערכת עשר הספירות

במדבר ז

א וַיְהִי בַיּוֹם פְּלוֹת מֹשֶׁה לְהַקְיִים אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדֹּשׁ אֹתוֹ וְאֵת כָּל פְּלִי
וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ וְאֵת כָּל פְּלִי וַיִּמְשַׁח אֹתָם.

ספר הזוהר, חלק ב, כה ע"ב (תרגום מארמית)

ויהי ביום כלת משה' – שנה ר' יוסי: ביום שנכנסה כלה לחופה... כלת משה ודאי. אמר ר' שמעון: ...בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא [למשה בסנה] ישל נעליך מעל רגליך הזדעזע ההר. אמר מיכאל לפני הקדוש ברוך הוא: ריבונו של עולם, האם תרצה לסתור אדם? והרי כתוב 'זכר ונקבה בראם ויברך אותם', ואין הברכה מצויה אלא במי שהוא זכר ונקבה, ואתה אמרת [לו] לפרוש מאשתו? אמר לו: ...כעת אני רוצה שיינשא לשכינה ובזכות זאת תרד השכינה לדור עמו... והיום שירדה השכינה – אותו יום שנשאה למשה היה, שנאמר: 'כלת משה' – כלת משה ממש. וביהושע שפניו כפני הלבנה כתוב: של נעלך, שלא פרש [מאשתו] אלא בזמנים ידועים, שהרי לא נשאה לו השכינה כל כך ולא הייתה ראויה לו... אבל כאן 'כלת משה' – ודאי... אשרי חלקו של משה שאדונו רצה בכבודו [יותר] מכל שאר בני העולם

מערכת עשר הספירות

